

ПРЕС КЛИПИНГ

12. јануар 2017.

НАСЛОВИ

- Није санак пусти скок зарада на 400 евра (стр.3)
- У ЕПС-у има око 31.000 запослених, колики је вишак? (стр.4)
- Газде не маре за одбијене на конкурсима (стр.5)
- Одложена продаја имовине бродоградилшта (стр.5)
- Рекордер још у српским рукама (стр.6)
- За неплаћени сменски рад држава железничарима издваја 1,2 милијарде динара (стр.7)
- "Галеници" рок – фебруар (стр.8)
- Приватне пензије уплаћује 9,4 одсто запослених у Србији (стр.8)
- Др Зоран Аврамовић: Зауставити одлив мозга (стр.9)
- Синдикати траже минималац 250 евра! (стр.10)
- Шта чека инвеститоре у 2017. Години (стр.11)
- Српски послодавци и даље не обавештавају кандидате о исходу конкурса (стр.13)
- Светска банка повећала прогнозу за раст БДП Србије (стр.14)
- Сваки 10. запослени у Србији уплаћује приватну пензију (стр.14)

Инспектори заобилазе фирме, али би да улазе у ПРИВАТНЕ ПОСЕДЕ грађана (стр.15)
Проблем недостатка радне снаге решава се - у школама (стр.16)
Ко прети синдикалном лидеру? (стр.17)

Није санак пусти скок зарада на 400 евра

Аутор:Љ. Малешевић

Плате у овој години наставиће да расту , тако да се очекује да просечна зарада већ у марту достигне противредност око 400 евра, тврди Миладин Ковачевић, директор Републичког завода за статистику и сарадник “ Макроекономских анализа и трендова”. Очекивани раст просечне зараде , како објашњава, последица је повећања плата запослених у јавном сектору, али и раста зарада запослених код приватника.

Ваља подсетити да од децембра прошле године, са исплатама које ће бити или су већ биле током овог месеца, запослени у полицији, војци, БИА , Управи за извршење кривичних санкција имају плату увећану за пет одсто. У основним и средњим школама и установама ученичког стандарда плате ће бити веће шест одсто, док ће запосленима у установама високог и вишег образовања и студентског стандарда зарада бити увећана три одсто. Пет одсто веће су плате запосленима у научноистраживачкој делатности, а исто толико и запосленима у установама културе, социјалне и здравствене заштите.

Од првог дана ове године повећана је и минимална цена по радном часу на 130 динара, што је за осам одсто више него прошле године када је износила 121 динар. То конкретно значи да ће ове године минимална зарада бити на нивоу од 22.620 динара за месеце који имају најмање радних часова односно 168, затим 22.880 динара за месеце са 176 радних сати, а највећи минималац биће за месеце који имају 184 радна сата и износиће 23.920 динара.

Процене Ковачевића о просечној мартовској заради од 400 евра није нереална и да би се она остварила потребно је да у првом тромесечју просечна плата порасте за 28 евра. Наиме, према подацима Републичког завода за статистику просечна новембарска нето плата била је 45.767 динара или 372 евра. Она је била толика без повећања која следују уз децембарску плату и без већег минималца. Уз то, део приватника је прихватио да мимо обавезног повећања плата на основу минималца додатно увећа зараде радника, док има и оних који нису у стању да исплате ни минималац.

По правилу је децембарска просечна плата већа од новембарске и не би било изненађење да је она, а знаће се то тек 25.јануара када Републички завод за статистику изда званично саопштење о децембарским нето зарадама у Србији, већ близу 400 евра па можда и изнад њих. Но, након увећане децембарске зараде по правилу је следила мања јануарска нето плата, али с обзиром да ће тек у овом месецу бити исплаћиване увећане зараде онда ће то ове године изостати па би јануарски просек морао бити веће него истог месеца прошле године. Ваља подсетити да је прошле године јануарска просечна плата била свега 40.443 динара и да је износила свега 78,8 одсто од претходног месеца, али да је већ у новембру прошле године плата износила 45.767 динара и била је за око два одсто већа него истог месеца годину дана раније.

И овако и онако

Дакле, шанса да просечна плата у Србији у марту буде око 400 евра је реална и чак би било изненађење да тај износ не достигне с обзиром на сва повећања зарада у већем делу јавног и мањем делу приватног сектора. Оно на чега економисти скрећу пажњу јесте да прича о просечној месечној заради у Србији има две стране медаље: једна је да има општина у Србији који имају зараде и веће од просека, али да има и оних који не могу да сањају ни просечну плату јер у њиховим ковертима има дупло мање новца од онога који бележи званична статистика.

У ЕПС-у има око 31.000 запослених, колики је вишак?

Аутор: Д. Млађеновић

Губици јавних и државних предузећа од 2011. до 2015. чине више од половине планираног дефицита у буџету за ову годину, рекао је председник Фискалног савета Павле Петровић, указујући да то сад долази на наплату, и то ће трајати све до 2018. године. Он је упозорио и да постоји опасност да се гомилају нови губици и дугови, што се догодило у години иза нас. Петровић је издвојио ЈП “Електропривреда Србије” јер ива компанија, по својој величини може врло негативно да утиче на буџет, али би могао и позитивно, уколико би добро пословао. Услови за то су: смањење број запослених, решавање проблема слабе наплате, крађе струје и техничких губитака, реорганизација компаније, и на крају утврђивање економске цене струје. Да у ЕПС-у има вишка радника нико не оспорава, али колико и на којим радним местима, велико је питање. Оно што је извесно је да недостају радници у производњи. Иначе, у ЕПС-у има око 31.000 запослених, а планирано је да сваке године из компаније добровољно оде око 1.000 запослених. До половине октобра прошле године за добровољни одлазак пријавило се готово 2.000 заинтересованих за стимулативну отпремнину, које се не исплаћују за напуштање фирме, већ одлазак у пензију запослених који испуњавају бар један услов за то. Да је пред ЕПС-ом много посла - од ефикаснијег пословања до смањења броја запослених добро је познато, а прошлогодишњи резултати, по речима председника Надзорног одбора ЕПС-а Бранка Ковачевића, потврђују да се на томе и ради јер је за првих 10 месеци 2016. године профит био 16,6 милијарди динара, производња угља и струје била је одлична, баш као и наплата. Он је рекао и да је, како би компанија остала конкурентна на тржишту, неопходно увођење иновативних технологија, запошљавање младих стручњака и наставак изградње производних капацитета.

Прошле године се, како је рекао вршилац дужности директора ЕПС-а Милорад Грчић, ефикасније пословало и остварене су значајне уштеде, а укупни пословни расходи од јануара до октобра 2016. године били су за 10 одсто мањи од планираних. Ефикасније су биле и електране ЕПС-а јер је до половине децембра прошле године произведено више од 34,83 милијарде киловат сати, а степен наплате достигао је 96,4 одсто. По његовим речима, направљен је пакет стимулативних отпремнина за запослене, који имају најмање 40 година радног стажа, а њиховим одласком то јавно предузеће ће до 2020. године уштедети више око 100 милиона евра. Терет исплате стимулативних отпремнина за добровољни одлазак из ЕПС-а, како је рекао Грчић, неће пасти на терет грађана Србије, односно државни буџет, већ ће се исплаћивати искључиво из средстава ЕПС-а.

Дуг ће се прелити и у државни буџет

РТБ Бор, рекао је Павле Петровић, пример је како се стварају нови губици и дугови - не плаћа се струја и гас, па се дуг прво прелива у ЕПС и ЈП “Србијагас”, али ће се једног дана прелити и у државни буџет. Петровић је рекао да се слаже с оценом да су државна предузећа рац рана српске привреде и упозорава да је реч о фирмама, које не само да не плаћају комуналије, већ ни порезе, ни потраживања приватног сектора, а и задужују се код пословних банака, па не успевају да сервисирају своје обавезе и све се то, на крају прелије у буџет. Он је нагласио да је то и неправедно и неефикасно, јер се исисавају средства из привреде, која би могла да се утроше на профитабилне активности.

Газде не маре за одбијене на конкурсима

Аутор:Д. Млађеновић

Понуда радне снаге у Србији далеко је већа него понуда радних места, па неретко, кандидати који траже посао и конкуришу на одређено радно место не питају много - ни колика је плата, ни радно време, плаћа ли се прековремени рад, колико траје годишњи одмор... Наравно, има и радних места за која се кандидати одлучују добро мерећи понуде послодаваца. Наиме, слободно се може рећи да се у том сегменту Србија прикључује савременим трендовима - да је слика о компанији којој је потребна радна снага може/јесте пресудна приликом конкурсања. Добро је познато да на добијање посла утиче много фактора, али у последње време све је чешће да се они који конкуришу за одређени посао добро распитају о компанији која посао нуди и да имају и одређене захтеве које би потенцијални послодавац требало да испуни како би уопште конкурисало за посао.

Већ неколико година кандидати који путем сајта Послови.инфостуд.цом конкуришу за посао у прилици су да учествују у истраживању „Оцени пут до посла“ и дају свој суд о начину на који послодавци организују процес селекције и регрутације у својим компанијама. Прошле године је и истраживању учествовало више од 82.035 испитаника јер је попуњено толико упитника, а одзив је био већи него 2015. године. Уз то, оцењено је и знатно више конкурса за посао, готово 17.000, као и већи број појединачних послодаваца - скоро 5.000. Оценама од 1 до 5 бодован је начин на који компаније заказују интервју, квалитет добијених информација о радном месту, брзина завршетка процеса селекције, као и обавештавање о исходу конкурса. Најбоље је оцењен начин на који је компанија заказала тест или интервју, док је оцена за обавештавање кандидата о исходу конкурса за посао остала готово непромењена у односу на претходну годину и даље је најслабија - просечна оцена је 1,6 колико је била и 2015. године.

У односу на претходно истраживање благи помак забележен је за брзину процеса селекције кандидата јер је оцена с 3,3 она за нијансу виша и износи 3,4.

У односу на истраживање из 2015. године кандидати задовољнији и осталим сегментима процеса селекције - информисање о радном месту (опис посла, радни услови, висина зараде) јер је оцена 3,5. Нешто је бољи и резултат за начин на који компанија заказује тест или интервју јер је оцена с 3,8 сада била 3,9.

Кандидати који су конкурисали за посао издвојило су неколико компанија које су на највољи начин спровеле процес селекције и регрутације. Међу тим компанијама су - Зухлке Енџинееринг, Битгеар ЊирелешДесигн Сервицес и Бибо Глобал Оппортуниу, Инц. ХР агенције које су добиле највише оцене су: ТИМ Центар, Хуман Цапитал Солутионс Еџекутиве Сеарћ и Манпоњер.

Одложена продаја имовине бродоградилишта

Аутор:Ж. Б.

Продаја покретне имовине бродоградилишта „Бомекс шипјард“ из Перлеза, која је била заказана за , одложена је за период од месец дана, због привременог споразума између дужника и повериоца, потврдио је за „Дневник“ извршитељ Драган Николић, који је и огласио прву продају. Имовина бродоградилишта понуђена је на продају први пут и то ради намирања потраживања предузећа специјализованог за извођење антикорозионе заштите “Хатра” из Београда.

У раније објављеном огласу је наведено да се на продају нуде велике машине, кранови, мостни кранови, торањске дизалице и пресе старости до десет година. Вредност појединачних машина креће се од 1,5 до 7,5 милиона динара, али, како стоји у огласу, због интереса дужника, све

машине ће се продавати као целина, а процењена укупна вредност износи близу 103 милиона динара. Наиме, процењено је да је најбоље да се део имовине бродоградилишта прода као целина, како не би била угрожена њена радна намена, а тиме би и цена преосталих покретних ствари била мања

Извршитељ је указао да на покретним стварима постоји заложно право првог реда у корист Агенције за осигурање и финансирање извоза Србије.

С обзиром да је у питању прва продаја, да је дошло до ње, имовина би била продавана за 60 одсто од процењене вредности.

ПОЛИТИКА ONLINE

Рекордер још у српским рукама

Аутор: [Мирољуб Мијушковић](#)

„Лука Нови Сад” четврту годину заредом поставља нове границе у претовару робе, а мало је недостајало да волшебно буде продата странцима

Нови Сад – Баш као и претходне три године, „Лука Нови Сад” завршила је протеклу 2016. са новим годишњим рекордом претоварених количина робе. Упркос нешто нижем водостају Дунава током децембра, лествица на скали се подигла на чак 1.180.000 тона, што је апсолутни рекорд у историји „Луке”, која је 99,6 одсто у власништву Републике Србије. А не толико давно, мало је недостајало да се „Лука” на волшебан начин нађе у туђим рукама.

„Поређења ради, у делу морске ’Луке’ у Бару, којим газдује црногорска држава, за десет месеци 2016. претоварено је тек нешто више од 990.000 тона робе. Током прошле године, у марту, у нашој луци претоварено је 164.584 тона робе, што је такође апсолутни рекордни месечни учинак”, истиче директор „Луке Нови Сад” проф. др Александар Милованчев.

Наведени резултати и стабилни приходи од закупа складишног простора, тврди Милованчев, илустрација су успешног рада запослених и менаџмента „Луке Нови Сад” током 2016. и претходних година. Садашња управа, додаје, има убедљиво боље резултате него претходна, што додатно потврђује њен легитимитет.

Поново о приватизацији

Поводом поново покренутих прича о приватизацији „Луке Нови Сад”, директор Александар Милованчев каже да су „управа и менаџмент у потпуности испунили своје обавезе да прецизирају својинске односе на основу захтева Агенције за управљање лукама Републике Србије“. „Управа и менаџмент имају потпуно поверење у органе Републике Србије да ће у наредном периоду, поступајући на основу својих овлашћења, успешно и у потпуности задовољити интересе запослених и власника – Републике Србије“, наводи Милованчев.

Оно што је посебно обележило тај претходни период јесте покушај нетранспарентне власничке трансформације почетком 2011. године, коју је заговарао тадашњи министар економије и регионалног развоја Млађан Динкић. Одлуком Владе Мирка Цветковића, новосадска лука је 26. новембра претходне (2010) године постала државно предузеће. У тадашњих 99,32 одсто државног удела по трећину су имали Република Србија, АП Војводина и Град Нови Сад, а остатак је припао радницима и пензионерима „луке”.

Запослени у „Луци” били су убеђени да су се спасили „баука“ приватизације, међутим једна од првих одлука новопостављеног Управног одбора (25. јануара 2011) била је да се оснује фирма Нова лука Нови Сад, са почетним улогом од 500 евра, којој ће бити пренета сва имовина – од преко 11 милиона евра, иако је претходне године била процењена на 21 милион – и да се одмах покрене поступак продаје комплетног удела државе у новој фирми! У ћерка фирму из старе „Луке” требало је да пређе 50 радника, док би преостала 52 завршила на бироу.

Као купац нове луке помињала се француска компанија ЦФНР, што је довођено у везу са претходном Динкићевом изјавом о заинтересованости великог лучког оператера. Међутим, запослени у „Луци” су се побунили, ступили штрајк и јавно упозорили нови Управни одбор да неће дозволити одржавање седница у просторијама предузећа. „Нова лука Нови Сад” практично није ни заживела, а како се идеја нетранспарентно родила тако се и угасила. Од јесени 2015. „Лука Нови Сад” има статус лучног оператера, којим се потврђује да су испуњени сви услови које је држава прописала за пословање у тој делатности. Управља са више од 30 хектара лучког подручја и има скоро 150.000 квадратних метара затвореног и отвореног складишног простора. У другој половини 2016. године у „Луци” је извршена контрола пословања од стране Државне ревизорске институције, а уочени недостаци изазвале су оштре полемике у јавности.

„Политички мотивисани критичари покушали су омаловаже резултате рада управе и да у целини превиде позитивну оцену пословања ’Луке’ из извештаја ДРИ. Замерили су нам, примера ради, да смо наводно без дозволе запослили 22 радника, иако ’Лука’ није корисник и потрошач буџета него у потпуности послује на тржишту. Наши критизери неће да виде да је 600 новозапослених људи током године прошло кроз ’Луку’ обучавајући се у погону компаније ’Лир’. Руку на срце, простор који смо изнајмили ’Лиру’ могли смо уносити да дамо неком другом закупу, али смо свесно закључили посао од кога користи има највећи број људи”, каже директор Милованчев.

Он наводи да „Лука” пре мандата садашње управе није имала ниједан регуларно усвојен управни акт, а да је Статут предузећа био усвојен још далеке 1991. године.

За неплаћени сменски рад држава железничарима издваја 1,2 милијарде динара

Аутор: [Јелена Попадић](#)

Влада Србије ове године мораће да издвоји најмање 1,2 милијарде динара како би помогла предузећима некадашњих „Железница” да исплате одштете радницима за неисплаћен сменски рад, изјавила је за „Политику” Зорана Михајловић, министарка грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре.

Реч је о предузећима „Инфраструктура железница”, „Србија воз” и „Србија карго” која без помоћи државе не могу да плате ове дугове.

Када би морали самостално да исплате накнаде за све раднике који су их тужили сва три предузећа могла би да ставе катанац, упозоравају представници синдиката.

Исту суму, 1,2 милијарде динара, држава је издвојила прошле године како би помогла овим предузећима на чију су адресу стигле извршне судске пресуде од којих је руководству могло само да се заврти у глави.

Тачан број радника који су тужили некадашњу „Железницу” није познат, али хиљаде тужби стиже у ово предузеће последњих седам година будући да је Закон о раду из 2006. прописао увећања зараде током сменског рада.

"Галеници" рок - фебруар

Аутор: С. БУЛАТОВИЋ

Страни конзорцијум има још 30 дана да се договори са банкама око фармацеутске компаније. Кад се реши 70 милиона евра дуга наставиће се разговори. Да је по старом данас бисмо већ знали хоће ли британско-руски конзорцијум "Фронттиер Петровакс" постати стратешки партнер "Галенике". Прошло је 90 дана од почетка званичних преговора са понуђачем, али споразум још није постигнут. Влада је дала нови рок. Изменама Уредбе о стратешком партнерству преговори су продужени на 120 дана. Хоће ли странци ући у фабрику знаће се - 8. фебруара.

У разговорима са страним конзорцијумом "шкрипи" око 70 милиона евра кредита. Са банкама се тражи најбезболније решење. Државни повериоци нису проблем. Држава им је препоручила да у принудну наплату не крећу још три месеца.

- Изменом Уредбе о стратешком партнерству од 30. децембра 2016, рок у којем Комисија преговара са изабраним понуђачем и доставља Министарству привреде извештај о спроведеном поступку је продужен са 90 на 120 дана - објашњавају у Министарству привреде. За "Галенику" овај рок је продужен до 8. фебруара.

Истог дана када је продужен рок за преговоре, Влада је државним предузећима још једном препоручила да не крећу у принудну наплату дугова - до постизања договора са повериоцима.

- Препоручено је да то не раде најкасније до 31. марта - каже Зоран Пантелић, члан Комисије из редова запослених. - Чим је продужен и рок за преговоре за месец дана, значи да шансе има да се договоре са банкама. Нама је неприхватљива идеја да се број радника са 1.400 смањи на 700.

УЛОГ

Британско-РУСКИ конзорцијум за четвртину власништва у "Галеници" и право управљања спреман је да да нешто мало више од седам милиона евра.

Приватне пензије уплаћује 9,4 одсто запослених у Србији

Извор: Бета

Приватне пензије у Србији на крају септембра 2016. године уплаћивало је 188.694 корисника, што је 9,4 одсто укупно запослених, објавила је Народна банка Србије (НБС).

Приватне пензије у Србији на крају септембра 2016. године уплаћивало је 188.694 корисника, што је 9,4 одсто укупно запослених, објавила је Народна банка Србије (НБС).

Према подацима извештаја НБС о добровољним пензијским фондовима за треће тромесечје прошле године, сваки пети корисник члан је два или више добровољних пензијских фондова. Просечан износ акумулираних средстава на рачунима чланова фондова износио је нешто више од 194.000 динара.

Добровољни пензијски фондови су у трећем тромесечју 2016. године корисницима исплатили 323,4 милиона динара, док су нето уплате у фондове износиле 703,1 милиона динара.

Већина корисника су мушкарци, 60 одсто, а просечна старост корисника је око 45 година.

Највише је корисника старости од 30 до 50 година, око 60 одсто, док оних који су старији од 53 године има 25 одсто.

Према извештају НБС, нето имовина свих фондова на крају трећег тромесечја 2016. износила је 31,6 милијарди динара, што је 2,8 одсто више него у другом кварталу.

У Србији послују четири друштва за управљање, која управљају имовином седам добровољних пензијских фондова.

Добровољни пензијски фондови су у Србији почели да послују 2006. године и од тада је просечан принос инвестиционих јединица свих фондова износио 9,9 одсто. Највећи део имовине фондова минус 79,2 одсто, уложен је у државне обвезнице.

Др Зоран Аврамовић: Зауставити одлив мозгова

Пише: Др Зоран Аврамовић, социолог

Србија прихвата улогу регрутног центра кадрова за развијене државе. У Србији ово питање се спорадично покрене у стручној јавности. Све се одвија на нивоу вербалистике у којој преовладава описивање стања

ПОДАТАК да је Србија од почетка деведесетих година уложила (изгубила) 12 милијарди евра у школовање природно-техничке интелигенције и научника, који су отишли у иностранство, суочава државу и њену образовну политику са питањем: шта да се ради? Друштво улаже у образовање младих, које се реализује у другим друштвима. Како да се заштите властити интереси када су у питању високообразовани кадрови? Четири гласа се мешају када је реч о овом проблему.

Разматрање инструмената за решавање проблема интелектуалне емиграције (егзодуса) мора да започне питањем да ли друштво препознаје тај проблем као приоритетан или га маргинализује. У Србији ово питање се спорадично покрене у стручној јавности. Све се одвија на нивоу вербалистике у којој преовладава описивање стања, а понекад се чује глас о самопоносу нације која извози своје талентоване кадрове. У таквим околностима неопходно је да се овај изузетно значајан стручни, научни и политички проблем помери у средиште приоритетног интересовања како би се досегло до рационалних предлога за успоравање и задржавање стручних кадрова у Србији.

На другом месту је редефинисање економске политике чији основни циљ мора да буде побољшање материјалних и привредних прилика у друштву. Економски опоравак је процес који дотиче све грађане Србије, а не само његову научну и стручну елиту. Пораст стопе запослености, производње и потрошње сигурно би се позитивно одразио на ставове младих стручњака и научника према одласку или остајању у Србији. Привредни опоравак не треба схватити као бригу економског сектора на чије резултате интелектуална елита треба да чека. Процес развоја друштва је интеракцијски однос стручњака и привредних установа. Успех је условљен динамиком привредне узајамности.

Трећа стратегија заустављања одлива мозгова полази од чињенице да се велики број наших стручњака и научника већ налази у развијеним друштвима. У таквим околностима предлажу се две опције - повратак и научни рад дијаспоре. По једној, може се рачунати на повратак исељених стручњака у матичну државу (опција повратка), а по другој на њихову мобилизацију на даљину да би се укључили у развој отаџбине (опција дијаспора). Ова стратегија рачуна на вољу и патриотску свест исељених научника и стручњака. Повратак је скопчан са материјалним погодностима као и сарадњу на даљину. Неизвесно је, међутим, какав учинак има патриотска свест у овим стратегијама.

Четврти начин решавања овог питања је најрационалнији, али верујем да би наишао на егоистичке отпоре. У средиште образовне политике треба поставити питање места и улоге интелектуалног капитала у структури њених циљева као и начин финансирања домаћих мозгова. Разматрањем ових елемената образовне политике долазимо да сазнања о улагању у образовање и корист од уложених средстава. У Србији, ова проблематика скоро да не постоји. Изгледа да се радо прихвата улога Србије као регрутног центра научних и стручних кадрова за развијене државе.

Уколико се остане доследан начелу слободног избора животног пута сваког грађанина, онда једини инструмент који је на располагању може да буде враћање уложеног новца у образовање појединца. Сваки студент може да стекне висока знања у Србији, а може да их реализује у иностранству или код куће. Уколико је ово прво, онда се мора обавезати да, у рационалној процедури, по ступању у радни однос, врати уложен новац у државни буџет из ког је финансирано његово стручно и научно образовање. То се постиже уговором и обавезама које су у њему садржане.

Ако се овако настави, продужиће се тешко схватљив процес: да грађани Србије из својих скромних средстава школују део стручне елите за привредне и друштвене потребе иностраних држава. Да ли је тако нешто разумно?

Синдикати траже минималац 250 евра!

Аутор: М. Влаховић

Црногорска влада најавила повећање најмање зараде, чији је тренутни износ 193 евра. Унија послодаваца: Не постоје услови за повећање плата

ВЛАДА Црне Горе најавила је могућност повећања минималне зараде, чији је тренутни износ 193 евра. Унија слободних синдиката поздравила је ту најаву, док из Уније послодаваца сматрају да услови за повећање минималне зараде не постоје. Председник Уније синдиката, Срђа Кековић, казао је за "Новости" да је крајње време да се минимална зарада повећа 50 одсто, тако да износи 250 евра.

Минимална зарада би требало да буде 60 одсто просечне зараде, уместо садашњих 30 одсто. У овом тренутку је реалније очекивати да се она утврди у висини 50 одсто просечне зараде, која износи 503 евра. Велики број послодаваца у Црној Гори користи могућност исплаћивања минималне зараде запосленима. Каже се да минимална зарада припада запосленом за пуно радно време и просечан учинак, али ми смо сведоци да многи радници раде много више од просечног радног времена које би требало да износи 176 сати месечно, истиче Кековић.

Како је додао, велики је број запослених који раде прековремено без накнаде, ускраћују им се викенд одмор и годишњи одмори, а неретко раде и за време празника.

- Крајње је некоректна висина минималне зараде и време је да се она повећа. Тренутна сатница износи нешто мало преко евра, што је међу најнижим сатницама у Европи - каже Кековић. - Још већи проблем је што се 193 евра не даје за 176 сати, већ и за 200-210 сати рада. Нажалост, таква је ситуација у већини малих и средњих предузећа.

Са друге стране, у Унији послодаваца не слажу се са мишљењем представника Синдиката.

- С обзиром на показатеље тренутног стања црногорске привреде, не постоје услови за повећање минималне зараде - оцењују из Уније послодаваца. - Пре уласка у евентуалну расправу око тог питања, требало би ући у аргументовани дијалог о смањењу укупног оптерећења зараде.

ЗАХТЕВ РАДНИКА БОКСИТА ПЕНЗИОНЕРИ никшићког Рудника боксита захтевају да им Влада обезбеди исплату обећаних отпремнина када и њиховим колегама из Комбината

алуминијума, јер ће у супротном, како су најавили, предузети радикалније потезе. Реч је о 127 пензионисаних радника који нису добили отпремнине као њихове остале колеге.

УПЦГ је, како додају, тај дијалог потенцирала у расправама на Социјалном савету и у разговорима са ресорним министарствима и синдикалним организацијама.

- Сматрамо да би значајније смањење оптерећења довело до значајног раста зарада, што би имало позитивне ефекте, јер би повећало запосленост, елиминисало исплату дела зараде мимо легалних токова, а самим тим увећало буџетске приходе по том основу - кажу послодавци.

ИЗБОРИ УКОЧИЛИ ЗАРАДЕ

ТОКОМ целе прошле године рад Социјалног савета скоро да је замро, због политичке ситуације и изборне године. Два пута у кратком року одиграле су се промене на челу Министарства рада, па питање минималца није разматрано.

Шта чека инвеститоре у 2017. години

Пише: М. Стевановић

Према оцени Алека Дагласа Хјума, који је шездесетих година прошлог века био британски премијер, у животу постоје две врсте проблема - политички, који су нерешиви и економски, који су неразумљиви.

И није погрешно. Нарочито имајући у виду чињеницу да се кретања на финансијским тржиштима, забележена у претходних неколико година, као и појава негативних стопа, не подударују са економским теоријама. На сву срећу, оптимистично звучи процена аналитичара Саксо банке да ће 2017. година донети повратак у нормалу започет крајем ове године.

Добра вест...

- Период који су обележили веома ниске каматне стопе, јефтина нафта и ниска инфлација се, по свему судећи, ближи крају. Од летос, очекивања у вези са инфлацијом у развијеним земљама поново расту, због виших цена берзанске робе, као и због потврђеног изласка из дефлације Кине. После вишегодишњег пада, инфлација у земљама Г7 достигла је на крају 2016, просек од 0,8 одсто што представља помак у односу на мајских 0,35 одсто. И приноси од глобалних суверених обвезница, који су почетком лета пали на 0,6 одсто сада поново бележе раст и почетком 2017. требало би да достигну просек од 1,5 одсто. Коначно, цена нафте је почела да расте после недавног договора ОПЕК, иако су мале шансе да он буде у потпуности спроведен у свим државама чланицама картела - истиче Кристофер Дембик, директор Сектора макро анализе Саксо банке.

Аналитичари кажу да је ова нова економска парадигма доказ више да се економски услови поново враћају у нормалу. Наглашавају такође да су негативне каматне стопе, које су директно резултирале веома прилагодљивом монетарном политиком централних банака, биле аномалија. Насупрот томе, цена нафте од око 40 америчких долара по барелу, не представља велико изненађење с обзиром на то да се просечна цена, посматрано у периоду од 1962. до 2016, кретала око 34,20 долара. У том контексту посматрано, аномалија се углавном односи на период пре средине 2014. године када је цена нафте била изнад 100 америчких долара по барелу.

Прва лоша вест...

Кад је реч о лошим вестима стручњаци упозоравају да би прва лоша вест могла да буде спори глобални раст који ће потрајати дуже. Процењује се да ће раст бити испод просечног нивоа

забележеног у периоду пре финансијске кризе 2008. године. Од 2011. године бележи се константно смањење удела међународне трговине у светском БДП-у (мање од 22 одсто очекиваних у 2016, на супрот врхунцу од 25 одсто у 2008. години), што је симптом дуготрајног успоравања раста. Као један од аргумената наводи се и податак да су економије Сједињених Држава, Кине и Европе, иначе главни покретачи раста, у фази успоравања. Ипак, без обзира на то, мале су шансе да се нова криза деси у 2017, нарочито ако се узму у обзир пословни и економски циклуси. Према оцени економских аналитичара континуирани процес нормализације каматне стопе у Сједињеним Државама, започет у децембру 2015. године, имаће тек маргинални директни економски утицај. Чак и ако каматне стопе, крајем наредне године достигну ниво од 1,5 до два одсто, оне ће и даље бити на веома ниском нивоу посматрано у контексту историјских стандарда. Ипак, не искључује се могућност да ФЕД посегне за агресивнијим мерама од очекиваних како би се ублажио фискални притисак, мера за коју се залаже новоизабрани председник Трамп. У том случају, тржиште ће морати брзо да се навикне на ту промену.

- У случају Кине наша визија остаје и даље позитивна, што значи да би стопа раста требало да се креће око шест одсто. Наш оптимизам заснован је на три аргумента: брзом укључивању нових технологија у процес производње, и самим тим повећање производње, сталном расту учешћа сектора услуга у БДП-у (40 одсто у 2005, на супрот више од 50 одсто у 2016) и ефикаснијој монетарној политици. У вези са тим, треба поменути и боље управљање девизним резервама, које су у 2016. пале само за 5,5 одсто, на супрот паду од 16 одсто, забележеном у 2015. Стабилизација на монетарном плану тек треба да буде потврђена односом јуана и америчког долара на нивоу од 7,00 - каже Дембик.

У Саксо банци процењују да ће Европа бити прави губитник, с обзиром на то да је, са изузетком Велике Британије, изостао економски опоравак. У зони евра, очекује се раст од 1,3 одсто, наспрам раста од 1,6 одсто, оствареног 2016, и два одсто у 2015. години. Уколико се прогноза за 2017. годину на глобалном плану обистини, то ће сигурно повећати притисак на Европску централну банку да предузме додатне мере. Политички ризик, у вези са предстојећим изборима у Холандији, Француској и Немачкој, и покретањем члана 50. од стране Велике Британије, остаје у првом плану. Инвеститори, који су били затечени резултатом референдума у Великој Британији, као и америчких председничких избора, сада се полако навикавају на новонасталу ситуацију.

Друга лоша вест...

Друга лоша вест је, тврде аналитичари Саксо банке, јачање америчког долара као последица нормализације референтне каматне стопе у САД, и "рециклаже" вишка, израженог у доларима, земаља у развоју на америчком тржишту. Чини се да инвеститоре и креаторе економске политике највише брине снажан долар, јер то би могло да значи да ће глобални раст и даље бити на силазној путањи. Према резултатима студије коју је, у новембру, објавила Банка за међународна поравнања (БИС) "један процентни поен раста долара повезан је са падом од 49 базних поена у расту каматне стопе међународних банкарских позајмица деноминираних у доларима". С друге стране, све указује на то да су државе у развоју најугроженије, нарочито оне које зависе од иностраног финансирања и суочене су са високим нивоом политичког ризика. Ова констатација посебно се односи на Турску, чији финансијски систем, због ниских резерви стране валуте, ниског нивоа домаће штедње и високог спољног дуга, зависи од америчке валуте. Осим тога, турска валута би могла да доживи већу нестабилност, због ризика изазваног најављеним мерама монетарне политике.

- Међутим, случај Турске покреће питање неумерених економских трошкова у многим државама које зависе од трансакција индексираних у америчким доларима и само у извесној мери у еврима. Такав систем је неодржив у свету у коме влада снажан долар. Ризик се огледа у могућем краху валута земаља у развоју. То се већ догодило Нигерији, која је прошлог јуна,

морала да напусти систем везивање курса валуте за амерички долар. Са сличним сценаријем се, по савету ММФ-а, у новембру суочио и Египат, што је за резултат имало пад вредности, од готово 100 одсто, египатске фунте - коментарише Дембик.

Ако је судити према једном од основних правила економије, онда државе са slabим политичким институцијама и slabом економијом морају да имају слабу валуту. Таквим државама се препоручује да напусте везивање курса националне валуте за амерички долар, како би се спровеле праве монетарне реформе. Препорука је, такође, да усвоје пливајући девизни курс, или да установе валутни одбор, чија је највећа предност ојачавање кредибилитета монетарне политике. На располагању им је и опција прихватања хибридног система фиксирања курса валуте заснованог на корпи која садржи амерички долар или цене нафте (ово се односи на државе извознице нафте). Према оцени аналитичара Саксо банке последње решење би могло да буде нарочито подесно за Венецуелу која би, уколико од Кине не прими нови финансијски допинг, могла да се суочи са проблемом измиривања новчаних обавезе.

Инвеститори отпорнији на политичке ризике

- Ако је судити према реакцијама финансијских тржишта, које су уследиле после италијанског уставног референдума, онда би се могло закључити да су инвеститори у развијеним државама сада отпорнији на политички ризик него што је то био случај пре неколико месеци. То даље значи да ће економске и политичке последице предстојећих политичких догађаја бити веома слабе, или ће бар моћи да се контролишу. Чак би и Пољска, чија је маржа премије за ризик, због неубичајених економских мера владајућег ПиС-а, поприлично порасла у 2016. години, могла да доживи побољшање финансијских услова - процењује Кристофер Дембик, директор Сектора макро анализе Саксо банке.

Српски послодавци и даље не обавештавају кандидате о исходу конкурса

Извор: Танјуг

Изостанак повратне информације о исходу конкурса из компанија и даље је најслабије оцењен од стране кандидата који конкуришу за посао, а није забележен ни помак у односу на претходну годину.

Са друге стране, начин на који компаније заказују тест или интервју међу најбоље је оцењеним аспектима у процесу селекције кандидата за посао, показало је истраживање "Инфостуда". Како се наводи у саопштењу тог портала, иако компаније полако постају свесније да слањем повратне информације утичу на формирање става о себи, кандидати који конкуришу за посао и даље изражавају незадовољство мером у којом се то чини и просечна оцена коју су дали компанијама по том питању износи 1,6 колико је била и у 2015.

Додаје се да су у истраживању "Оцени пут до посла", кандидати оценама од један до пет бодовали начин на који компаније заказују интервју, квалитет добијених информација о радном месту, брзину завршетка процеса селекције, као и обавештавање о исходу конкурса. Истиче се да је у истраживању ове године попуњено 82.035 упитника, што је за око 1.500 више у односу на прошлу годину, а поред тога, оцењено је и знатно више конкурса за посао, готово 17.000, као и већи број појединачних послодаваца, скоро 5.000.

Истраживање Инфостуда показало је да је забележен благи помак оцене кандидата за брзину процеса селекције кандидата, односно код оцене за брзину завршетка процеса селекције кандидата и компаније су сада добиле оцену 3,4 за разлику од претходне године кад је оцена износила 3,3.

Веће задовољство кандидата види се и код осталих сегмената процеса селекције као што је информисање о радном месту (опис посла, радни услови, висина зараде) и оцена ове године износи 3.5, а у односу на прошлу годину побољшан је и начин на који компанија заказује тест или интервју и сада оцена износи 3,9. за разлику од прошлогодишње када је била 3,8.

Светска банка повећала прогнозу за раст БДП Србије

Извор:Бета

Светска банка повећала је прогнозу раста бруто домаћег производа (БДП) Србије за 2017. годину на 2,8 одсто, што је за 0,5 процентних поена више од процене из јуна прошле године, објављено је у новом извештају глобалним економским изгледима.

Како се наводи у извештају који је објављен на сајту Светске банке, процене су да ће раст БДП Србије у 2018. и 2019. године бити 3,5 одсто.

Светска банка за Западни Балкан предвидја укупан привредни раст од 3,2 одсто у 2017. години, а за наредне две године 3,6 и 3,7 одсто.

Очекује се и да се глобални економски раст умерено убрза на 2,7 одсто у 2017. године, након неповољних кретања у претходној години.

Сваки 10. запослени у Србији уплаћује приватну пензију

Извор:Бета

Приватне пензије у Србији на крају септембра 2016. године уплаћивало је 188.694 корисника, што је 9,4 одсто укупно запослених, објавила је Народна банка Србије (НБС).

Према подацима извештаја НБС о добровољним пензијским фондовима за треће тромесечје прошле године, сваки пети корисник члан је два или више добровољних пензијских фондова. Просечан износ акумулираних средстава на рачунима чланова фондова износио је нешто више од 194.000 динара.

Добровољни пензијски фондови су у трећем тромесечју 2016. године корисницима исплатили 323,4 милиона динара, док су нето уплате у фондове износиле 703,1 милиона динара.

Већина корисника су мушкарци, 60 одсто, а просечна старост корисника је око 45 година.

Највише је корисника старости од 30 до 50 година, око 60 одсто, док оних који су старији од 53 године има 25 одсто.

Према извештају НБС, нето имовина свих фондова на крају трећег тромесечја 2016. износила је 31,6 милијарди динара, што је 2,8 одсто више него у другом кварталу.

У Србији послују четири друштва за управљање, која управљају имовином седам добровољних пензијских фондова.

Добровољни пензијски фондови су у Србији почели да послују 2006. године и од тада је просечан принос инвестиционих јединица свих фондова износио 9,9 одсто. Највећи део имовине фондова - 79,2 одсто, уложен је у државне обвезнице.

Инспектори заобилазе фирме, али би да улазе у ПРИВАТНЕ ПОСЕДЕ грађана

Аутор: Борка Будић

Не можемо да будемо задовољни инспекторима рада који месечно открију три радника на црно, каже Ранка Мишић, председница Савеза синдиката РС.

Мишићева истиче да су резултати контроле рада на црно мршави, а не помаже ни то што су надлежност да контролишу непријављене раднике добили и сви други инспектори.

- Инспектор за храну, на пример, није довољно обучен ни стручан да контролише рад на црно - упозорава Мишићева.

Она је подсетила да, према проценама, чак 80.000 запослених у РС хлеб зарађује на црно, а сива економија односи једну трећину бруто друштвеног производа, што је три милијарде КМ годишње.

- Позивам их да крену са мном, од почетка до краја Господске улице у Бањалуци, где ћемо у радњама са леве и десне стране наћи бар стотину радника који немају уговор о раду - каже Мишићева.

Када синдикат тражи контролу предузећа због кршења радничких права, наводи она, инспекција споро реагује.

- Док они изађу на терен предузећу се дојави да им стиже инспекција па могу да се припреме - наводи Мишићева.

Синдикат је, подсећа, тражио да им буде дозвољено да присуствују контролама по њиховим дојавама, али им то није дозвољено.

- Инспектори се такође не упуштају у контролу садржаја уговора о раду нити контролишу да ли је плата обрачуната по Закону о раду - наглашава Мишићева.

У Инспекторату РС кажу да су ове године открили 740 радника који нису имали закључен уговор о раду, а послодавцима су изrekli казне од око 1,6 милиона КМ.

- За ефикасну борбу против непријављеног и нелегалног рада потребно је да се законски регулишу послови који се обављају по приватним кућама, као што су помоћни кућни послови, чување деце, козметичке услуге и слично, који су у потпуности у сивој зони. Потребно је да се законски инспекторима омогући улазак у приватни посед грађана, што тренутно није могуће без налога суда - наглашава Душанка Макивић, портпарол Инспектората.

Подстицати послодавце на легалан рад

У Инспекторату РС кажу да би стимулативна пореска и инвестициона политика усмеравала послодавце да легално раде, а не да се излажу ризику кажњавања.

- Партнер у сузбијању рада на црно требају бити и послодавци који раде легално и којима нелојална конкуренција представља проблем - наглашавају они.

Проблем недостатка радне снаге решава се - у школама

Извор: Суботица.цом

Великим инвеститорима Суботица нуди добар стратешки положај, брзу администрацију и све неопходне услове за пословање... Наизглед све сем, оног можда најважнијег - радника који ће у тим погонима да раде.

Недостатак радне снаге је кочница у развоју Суботице - тврде представници Самосталног синдиката Суботице и поручују да ће то, ако се нешто не промени, утицати и на долазак инвеститора.

Због масовног одласка Суботичана у иностранство, радници у Индустријску зону долазе организованим превозом из Бачке Тополе, Сомбора, Фекетића и других околних места. Исту муку муче и послодавци у осталим делатностима, те је последњих година постала права уметност наћи доброг програмера, конобара, куvara, медицинског радника...

На тему актуелне ситуације на тржишту рада разговарали смо са ХР службом Лион групе, Татјаном Делић и Симонидом Поповић. Лион група, једна од 150 најуспешнијих компанија у Србији, запошљава више од 750 радника и броји једанаест чланица - Еуро Петрол, Еуро Гас, Еуро Петрол Транс, Еуро Гарни Хотел, Еуро Стеел Центар, ДЕС, Технопроцес, Минпроцес, Лука Сента, Трансфер Р, Интеграл Инжењеринг. Компаније послују широм Србије и баве се различитим делатностима – од малопродаје и велепродаје енергената, преко производних погона металских производа, грађевине, транспорта и логистике уопште, до угоститељства.

Како Лион група и њене чланице проналазе адекватне кадрове на тржишту рада?

- Најчешће се опредељујемо за јавно оглашавање слободних позиција путем електронских медија. Посећујемо и Сајмове запошљавања, а све се чешће повезујемо и са школским установама. Наша разноликост захтева различите приступе и стратегије запошљавања. С једне стране то диктира сама професија за коју регрутујемо, а са друге стране поднебље, односно регион у ком запошљавамо. Иако овде говоримо о територији Србије, тржиште рада се значајно разликује у Војводини, Београду, Златиборском или Нишавском округу. Често нам се дешава да у другим градовима препознамо кадар који би нам био од изузетне користи у Суботици или Београду. Неке од њих смо успели да мотивишемо на пресељење, неки су се сами одлучили на промену, тако да ми, у Лион групи, данас имамо колеге из Кикинде, Бечеја, Новог Сада, Лесковца, Ивањице, па чак и из Белорусије – истиче **Татјана Делић**.

Да ли је приликом запошљавања пресудно радно искуство и/или године?

- Наше искуство је показало да ништа од овог не мора бити пресудно ако је компанија спремна да улаже у свој кадар. Стога смо се активно придружили пројекту дуалног образовања за смер бравара-заваривача у нашој компанији Еуро Стеел Центер, а разматрамо овакав вид ангажовања и за наш хотел у Београду. Наше предузеће ДЕС реализује активну практичну наставу за ученике Школског центра са домом ученика Доситеј Обрадовић. Трудимо се да на проблем са радном снагом утичемо на самом извору тог проблема – повезивањем са школама желимо да просвети приближимо реалне потребе привреде за одређеним образовним профилима, да активно подржимо одобравање смерова дефицитарних профила и да пружимо практична знања ученицима током читавог школовања, како би по завршетку школе били већ и радно оспособљени за послове за које су се образовали. Оно што је предност за ученике је да им гарантујемо редовно запослење након завршеног школовања и могућност за даље усавршавање – објашњава **Симонида Поповић** и додаје запажање које се односи се на младе

који завршавају факултете и поседују дипломе престижних звања, али мало или ни мало елементарних вештина (познавање других језика, рада на рачунару и сл.).

„Ми смо спремни да подржимо младе на њиховом професионалном путу и развоју, али оно што се заборавља је да и свако од нас треба да преузме одговорност за свој пословни успех и да створи бар иницијалне услове за „пожељног“ кандидата“ – истиче Симонида Поповић.

Шта је оно што Лион груп чини другачијом од осталих послодаваца?

- Ми се поносимо тиме што смо домаћа приватна компанија. Географски смо разуђени и покривамо велики део наше земље – од Суботице до Ниша и Пријепоља. А оно најбитније – пружамо ширину свима који се придруже неком од наших тимова.

Без обзира да ли сте инжењер, бравар, кувар, књиговођа или, као ми, радите у ХР-у, рад у овако динамичном и разноликом окружењу омогућава вам да постанете експерт у послу који радите и научите многе нове приступе, начине и димензије свог посла. Такође, ми смо у свом пословању интензивно окренути сарадњи са иностранством, те наши запослени имају прилику да путују, усавршавају језике и упознају се са пословним светом – од Велике Британије, Холандије, Америке, Русије, па све до далеке Кине. Овакву прилику, верујемо да, нуди мали број компанија на нашим просторима – наглашавају у Лион групи.

Ко прети синдикалном лидеру?

Извор: [Ритаг Града](#)

Преко друштвене мреже Фацебоок од новембра председнику Савеза самосталних синдиката Крагујевца, Југославу Ристићу, стижу претње физичким нападом, уз бројне вулгарности и увреде на име његове породице. Обавештени су надлежни органи и чекају се утврђивање идентитета и даље поступање.

Претње су започеле у новембру и настављене су до данас, о чему су полицији доставиљени докази, саопштавају из Самосталног синдиката Крагујевца.

Поред претњи у којима се наводи да ће извршити физички напад на Ристића, поруке обилују вулгарностима и увредама на име његове породице.

“Како лични живот председника Југослава Ристића није такав да може да доведе до оваквих поступања, сматрамо да су ове претње у вези са активностима наше организације, које имају за циљ да онемогуће даље урушавање положаја запослених и помогну радницима који су се нашли у невољама. Сматрамо да председник Ристић, као и наша цела организација, треба да наставе деловање у већ трасираном смеру ка остварењу наше друштвене улоге”, наводи се у саопштењу Савеза самосталних синдиката Крагујевца.

Након више пута поновљених претњи и увреда упућених Ристићу, поднета је пријава против непознате оосбе крагујевачком МУП-у, са захтевом да се утврди ко прети и да се пред надлежним органима покрене поступак за кажњавање одговорних.